

Geschillenkamer

Beslissing 16/2025 van 24 januari 2025

Dossiernummer : DOS-2023-03278

Betreft : behandeling ten gronde van klachten gericht tegen DPG Media met betrekking tot cookies op de websites ‘hln.be’, ‘demorgen.be’, ‘vtm.be’ en ‘7sur7.be’

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke HJMANS, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klagers: X1, hierna “eerste klager”, en X2, hierna “tweede klager”, beiden vertegenwoordigd door *noyb* -European Center for Digital Rights, hierna “de klagers”;

De verweerder: DPG Media, vertegenwoordigd door mr. MAARTEN STASSEN, hierna “de verweerder”

I. Feiten en procedure

1. Het voorwerp van het dossier gaat terug op vier klachten die op 19 juli 2023 werden ingediend bij de Gegevensbeschermingsautoriteit en betrekking hebben op de websites (1) <https://www.hln.be> (klacht eerste klager), (2) <https://www.demorgen.be> (klacht eerste klager), (3) <https://www.vtm.be> (klacht eerste klager) en (4) <https://www.7sur7.be> (klacht tweede klager). De klachten werden alle vier tezamen op 24 augustus 2023 ontvankelijk verklaard door de Eerstelijnsdienst en aan de Geschillenkamer overgemaakt.¹
2. Op 21 september 2023 werden de partijen in het dossier, samengevat, op de hoogte gesteld dat de Geschillenkamer voornemens was om tot een schikkingsvoorstel over te gaan.
3. Op 20 oktober 2023 werd aan de partijen een schikkingsvoorstel verzonden, waarbij de Geschillenkamer gebruik maakte van haar bevoegdheid onder het artikel 95, §1, 2° van de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit* (hierna: “WOG”).
4. Op 30 oktober 2023 heeft de vertegenwoordiger van de klagers een antwoord op het schikkingsvoorstel overgemaakt, waarbij zij een aantal verzoeken tot de Geschillenkamer richtte tot wijziging of aanpassing van de voorwaarden voor de schikking. De Geschillenkamer heeft het schikkingsvoorstel niet aangepast naar aanleiding van deze verzoeken.²
5. Op 17, 23 en 28 november 2023 vonden in het kader van de schikkingsprocedure verschillende uitwisselingen plaats tussen de verweerder, DPG Media, en de Geschillenkamer – waarbij de klagende partij steeds in kopie kon meelesen.
6. Op 1 december 2023 nam de Geschillenkamer een beslissing tot intrekking van beslissing tot schikkingsvoorstel.
7. Tegen de beslissing dd. 1 december 2023 tot intrekking van schikkingsvoorstel werd door de verweerder beroep ingesteld bij het Marktenhof, overeenkomstig artikel 108 § 1 WOG, aldaar behandeld onder het rolnummer 2023/AR/1613. Op 6 september 2024 heeft het Marktenhof in een arrest dit beroep ontvankelijk, doch niet gegrond verklaard.
8. Op 5 februari 2024 heeft de Geschillenkamer partijen uitgenodigd te concluderen overeenkomstig artikel 95, §1, 1° j° artikel 98 van de Wet van 3 december 2017 *tot oprichting*

¹ De ontvankelijke klachten worden door de Eerstelijnsdienst overgemaakt aan de Geschillenkamer (art. 62, § 1 van de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*).

² Temporeel volgend op het plaatsvinden van de schikkingsprocedure in onderhavig dossier, heeft de Geschillenkamer een schikkingsbeleid gepubliceerd op haar website, waarvan in december 2024 een geüpdatete tweede versie werd gepubliceerd, beschikbaar via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/schikkingsbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>.

van de Gegevensbeschermingsautoriteit (“WOG”). Tegen deze beslissing heeft DPG Media beroep ingesteld bij het Marktenhof in een zaak met rolnummer 2024/AR/439.

9. Op 9 oktober 2024 heeft het Marktenhof uitspraak gedaan in het beroep tegen de brief van 5 februari 2024, waarbij het beroep van DPG Media ontvankelijk en gegrond werd verklaard. De Geschillenkamer bezorgde dit arrest aan de partijen in de administratieve procedure op 22 oktober 2024, daags na de ontvangst ervan.
10. De Geschillenkamer heeft vervolgens beide partijen de kans gegeven – in een *ad hoc* procedure die niet expliciet wordt voorzien door de wetgever – om ingevolge het vernietigingsarrest van het Marktenhof eerst positie in te nemen omtrent het mandaat en het (proces-)belang van de klagers en hun vertegenwoordiger, alvorens een beslissing in de zin van artikel 95 § 1 WOG te nemen.
11. Deze beslissing volgt op en houdt rekening met (i) de positionering die de klagers via hun vertegenwoordiger Noyb overmaakten op 15 november 2024, en (ii) de positionering die de verweerder overmaakte op 20 december 2024 aan de Geschillenkamer – beperkt tot het (proces-)belang en de mandatering bij het indienen van de litigieuze klachten.
12. Ingevolge artikel 95, § 2, 3° van de WOG alsmede artikel 47 van het reglement van interne orde van de GBA kunnen de partijen om een afschrift van het dossier verzoeken. Indien één van beide partijen gebruik wenst te maken van de mogelijkheid tot het raadplegen en het kopiëren van het dossier, dient deze zich te wenden tot het secretariaat van de Geschillenkamer, bij voorkeur via [...].

II. Motivering

II.1. Procedurele context: arrest Marktenhof 9 oktober 2024

13. In haar arrest oordeelt het Marktenhof dat het beroep tegen de brief van 5 februari 2024 ontvankelijk is, omdat de brief (i) een lijst van vermeend weerhouden inbreuken vermeldt,³ en (2) de bewoordingen hanteert “op basis van de stukken in het dossier, met inbegrip van het klachtenformulier”, en dit niet doet uitschijnen dat het dossier meer gestoffeerd is dan het door Noyb ingediende klachtformulier. Om die reden stelt het Marktenhof dat het beroep “in deze zeer specifieke context” ontvankelijk is.⁴

³ Vgl. Marktenhof, 24 februari 2021, 2020/AR/1159, §3.7: “Teneinde de volledige uitoefening van de rechten van de verdediging en het recht op een eerlijk proces te waarborgen, is het derhalve van essentieel belang dat de partij, de partij die wordt vervolgd, volledig en definitief moet worden geïnformeerd over de feitelijke en juridische aspecten die haar worden verweten in de procedure voor de Geschillenkamer.” Vrije vertaling van : “Il est dès lors essentiel, afin de garantir le plein exercice des droits de la défense, et le droit à un procès équitable, que la partie faisant l'objet des poursuites puisse, à l'entame de la procédure devant la Chambre Contentieuse, être parfaitement et définitivement informée des éléments de fait et de droit qui lui sont reprochés.”

⁴ Marktenhof, 9 oktober 2024, 2024/AR/439, p. 22.

14. Het Marktenhof heeft in haar arrest van 9 oktober 2024 het beroep tegen de brief van 5 februari 2024 gegrond verklaard en de beslissing vervat in die brief van de Geschillenkamer – dewelke de instaatstelling in de zin van artikel 95 § 1° WOG en de uitnodiging tot concluderen in de zin van artikelen 98-99 WOG omvatte – vernietigd omwille van (i) een formeel en materieel motiveringsgebrek, en (ii) het ontbreken van de vermelding van de rechtsmiddelen die ertegen kunnen worden ingesteld.
15. Voor wat betreft het motiveringsgebrek, verwijst het Marktenhof naar een eerdere beslissing⁵ van de Geschillenkamer in een dossier⁶ waarnaar de klagende partij lopende onderhavige procedure had verwezen. In dat dossier was de Inspectiedienst opgetreden en had de Geschillenkamer – na het doorlopen van de procedure **ten gronde** als bedoeld in artikel 98 en volgende WOG – de klacht geseponeerd, sterk samengevat omwille van de fictiviteit van het verleende mandaat. Nu de klagende partij het laatstgenoemde dossier lopende onderhavige procedure had vermeld, stelt het Marktenhof in haar arrest:

*'In het **door NOYB** expliciet zelf **aangehaalde 'vergelijkbare' dossier DOS-2021-06483** heeft de Geschillenkamer **op 24 januari 2024** (dus voor het nemen van de thans Bestreden Beslissing) **beslist** (stuk 21 GBA Beslissing 22/2024) de klacht te seponeren omdat 'NOYB onvoldoende belang aantoonde om te ageren' en dat 'de werkelijke klager geen procesbelang heeft'.*

[...]

In de onderhavige zaak wordt aannemelijk gemaakt door DPG Media dat de Geschillenkamer in de Bestreden Beslissing had moeten motiveren waarom ze haar oordeel over het vermeend gebrek aan procesbelang in hoofde van NOYB ogenschijnlijk aanhield tot na afloop van de volledige instaatstelling en behandeling ten gronde.

[...]

*In voorliggend geval is het Marktenhof van oordeel dat er **geen enkele verantwoording** wordt verschaft voor de **verschillende behandeling** van zogenaamd **vergelijkbare situaties** en dat het Marktenhof dus niet in staat wordt gesteld om na te gaan of het*

⁵ Beslissing 22/2024 van de Geschillenkamer dd. 24 januari 2024, publiek raadpleegbaar via: <https://gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-22-2024.pdf>, hierna ook "VOO-beslissing".

⁶ De klagende partij had dit dossier aangemerkt als 'vergelijkbaar' met onderhavig dossier, lopende de administratieve procedure.

oordeel van de Geschillenkamer op dit punt niet kennelijk onredelijk is.” (de Geschillenkamer benadrukt)⁷

16. Uit dit arrest blijkt dat het Marktenhof de **Beslissing 22/2024** van 24 januari 2024 aanduidt als relevant stuk dat de Geschillenkamer dient te **betrekken** in de onderhavige procedure, hoewel overeenkomstig eerdere rechtspraak van het Marktenhof administratieve beslissingen (net zoals gerechtelijke beslissingen) geen precedentswaarde kennen.⁸ Elk dossier dient immers binnen de omstandigheden *in concreto* te worden beoordeeld.⁹ De VOO-beslissing ten gronde van januari 2024, van oorsprong vreemd aan de onderhavige procedure, behoorde op het moment van de vernietigde beslissing tot de behandeling ten gronde en de uitnodiging tot concluderen in het onderhavig dossier niet tot de stukken, en de verweerder heeft op geen enkel moment voorafgaand aan de brief van februari 2024 de relevantie van het VOO-dossier of de beslissing in dat dossier in de onderhavige procedure aangevoerd. De verweerder had reeds volledige toegang tot het dossier voorafgaand en lopende de schikkingsprocedure vooraan de administratieve procedure, en had reeds vanaf september 2023 recht op toegang tot onder meer de uitwisselingen tussen de Eerstelijnsdienst en Noyb in verband met het (proces-)belang van de klagers.
17. De Geschillenkamer begrijpt uit het arrest van het Marktenhof om die reden een **bijzondere motiveringsplicht** binnen onderhavig dossier, waarbij de Geschillenkamer de verschillende behandeling tussen dit dossier en het dossier dat aanleiding gaf tot beslissing 22/2024 van 24 januari 2024 (“VOO-dossier”) dient toe te lichten, en dit sowieso had moeten doen omwille van de vermelding zijdens de klagende partij dat het VOO-dossier gelijkaardig zou zijn.
18. Deze beslissing van de Geschillenkamer is geen voorafname op de definitieve positionering van de Gegevensbeschermingsautoriteit wat betreft een voorziening in cassatie tegen het arrest van het Marktenhof dd. 9 oktober 2024 in het dossier met rolnummer 2024/AR/439 en doet ter zake geen afbreuk aan enig recht of middel, noch bevat zij enige nadelige erkenning.

II.2. Bijzondere motivering instaatstelling

II.2.1. De discretionaire bevoegdheid onder artikel 95 § 1 WOG en het procedureel belang van de VOO- beslissing

19. Ten eerste, in de fase voorafgaand aan de behandeling ten gronde, wordt het punt van de mandatering en de vaststelling van het (proces-)belang zijdens de klagende partij in het

⁷ Marktenhof, 9 oktober 2024, 2024/AR/439, p. 26.

⁸ Marktenhof, 1 december 2021, 2021/AR/1044, p. 17.

⁹ Marktenhof, 10 december 2023, 2023/AR/817, p. 39-40.

voorzittend dossier geenszins procedureel verschillend behandeld van het VOO-dossier. De Geschillenkamer heeft in het VOO-dossier niet aan de Inspectiedienst gevraagd om de mandatering en het (proces-)belang te onderzoeken; de vragen van de Geschillenkamer volgden slechts op de vaststellingen in dit onderzoek.¹⁰ Belangrijker echter, de keuze om dergelijk onderzoek aanhangig te maken bij de Inspectiedienst behoort tot de **discretionaire** bevoegdheid van de Geschillenkamer.¹¹ Binnen de Europese Economische Ruimte worden **jaarlijks** meer dan **100.000 klachten** ingediend die door de toezichthoudende autoriteiten allemaal “met de nodige voortvarendheid en zorgvuldigheid”¹² dienen te worden behandeld, en daarbij kunnen niet alle Belgische klachten voor een onderzoek bij de Inspectiedienst worden voorgelegd.¹³

20. Ten tweede, met betrekking tot de relevantie van de beslissing in het VOO-dossier, stellen de klagers in hun standpunt voor de Geschillenkamer, omtrent het “vergelijkbaar” karakter met het VOO-dossier:

*“Bovendien is de e-mail van noyb in dit verband door DPG Media en het Marktenhof ten aanzien van de bewoordingen ‘vergelijkbare’ dossier **uit zijn verband getrokken**. noyb heeft hiermee **louter bedoeld dat het gaat om klachtenprocedures die dezelfde materie betreffen**, namelijk onrechtmatige cookiebanners, en dat in dergelijke zaken het gebruikelijk is via HAR-bestanden aan te tonen dat daadwerkelijk cookies worden geplaatst waarbij persoonsgegevens worden verwerkt.”* (de Geschillenkamer benadrukt)¹⁴

Het heet dus dat de klagers **uitdrukkelijk betwisten** dat zij het dossier VOO als “vergelijkbaar” hebben bestempeld op het punt van de mandatering en het (proces-)belang.

De Geschillenkamer merkt daarbij op dat deze betwisting tijdens de klagers – *a fortiori* nu de klagers niet tussenkwamen in de procedure voor het Marktenhof dewelke aanleiding gaf tot het arrest van 9 oktober 2024 – van belang is voor de verdere uiteenzetting in deze beslissing.

21. Er zij ten derde opgemerkt dat de partijen hun standpunten niet hebben beperkt tot de beslissing in het VOO-dossier, maar dat zij ook **andere dossiers** in hun standpunt hebben vermeld. Met name maken de partijen ook melding van de beslissing 112/2024 van 6

¹⁰ Hetzelfde geldt ook voor de Roularta-beslissing; zie Beslissing 112/2024 van 6 september 2024, §30.

¹¹ Artikel 94, 1° WOG.

¹² HvJEU arrest van 26 september 2024, *TR t. Land Hessen*, C-768-21, §32; HvJEU Arrest van 9 januari 2025, *Österreichische Datenschutzbehörde t. F.R.*, C-416/23, §36.

¹³ In België worden sinds 2018 jaarlijks vele honderden klachten ingediend, vgl. Gegevensbeschermingsautoriteit, jaarverslagen 2016-2023, beschikbaar via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/burger/de-autoriteit/jaarverslagen>; over de Europese cijfers, vgl. Europese Commissie communicatie van 25 juli 2024, *Second report on the application of the General Data Protection Regulation*, COM(2024) 357 final, sectie 2.3, zie ook 2.5.2 met betrekking tot “Difficulties handling a high number of complaints”.

¹⁴ Standpunt klagers, 15 november 2024, par. 63.

september 2024 van de Geschillenkamer (de “Roularta-beslissing”).¹⁵ Gelet op deze vermeldingen, en gelet op de bijzondere motiveringsplicht die het Marktenhof ingevolge de vermelding van andere dossiers in deze specifieke omstandigheden heeft geïntroduceerd, zal de Geschillenkamer ook deze aspecten – zij het beperkt – behandelen.

22. De Geschillenkamer merkt in dit kader verder, en louter ten overvloede, op dat de verweerder slechts de mandatering en het (proces-)belang aan de kaak stelde (in februari 2024) ingevolge de transparante en onmiddellijke publicatie van de VOO-beslissing op de website van de GBA (in januari 2024), net zoals de klagers zich bewogen voelden de klachten neer te leggen na het lezen van de schikkingsbeslissingen van de Geschillenkamer in dossiers die werden geïnitieerd door het Directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit. De **transparantie** van de Geschillenkamer en bij uitbreiding de GBA – de publicatie van beslissingen is niet verplicht nu de Geschillenkamer geval per geval beslist over een publicatie – heeft **net aanleiding gegeven tot alle rechtskundige en feitelijke debatten die vandaag voorliggen**.¹⁶ De Geschillenkamer verwelkomt dit debat, maar verduidelijkt tegelijk dat het debat met argumenten ten gronde dient plaats te vinden in de context waarbinnen de **wetgever** deze voorzien heeft, namelijk lopende de procedure **ten gronde** in de zin van artikelen 98 e.v. WOG.

II.2.2. De in concreto beoordeling van het vermeend gelijkaardig karakter met de VOO- (en Roularta-)beslissing

23. De partijen gaan in hun respectievelijke standpunten van 15 november 2024 en 20 december 2024 beiden in op de gelijkenissen resp. verschillen tussen onderhavig dossier en – met name – de elementen in de VOO-beslissing, en zoals hiervoor vermeld ook de Roularta-beslissing.
24. Het staat buiten kijf dat de klachten niét op dezelfde manier tot stand zijn gekomen in de drie dossiers.
25. Voor wat betreft de VOO-beslissing kan verwezen worden naar volgende feiten en tijdslijn.

¹⁵ Tegen de seponeringsbeslissingen VOO en Roularta hebben de respectievelijke klagers of hun vertegenwoordiger geen beroep ingesteld bij het Marktenhof.

¹⁶ In elk geval leidt de transparantie van de GBA en haar Geschillenkamer dus onmiskenbaar tot een hogere kwaliteit van de argumenten en het rechtskundig debat, en verschilt zij van de transparantie bij vele andere administratieve en rechterlijke autoriteiten; voor dit laatste zijn verschillende oorzaken, zie o.m. VANDERSTICHELE, G., “Bijdrage aan een visie voor de rechtspraak in een digitale samenleving (1)”, *Substack*, 13 januari 2025, beschikbaar via: https://gvanderstichele.substack.com/p/bijdrage-aan-een-visie-voor-de-rechtspraak?r=4rtka&utm_campaign=post&utm_medium=web&triedRedirect=true.

- i. Op 30 mei 2021 verzendt Noyb een precontentieuze brief naar VOO, waarin zij een “ontwerpklacht” toezendt aan VOO teneinde deze laatste aan te zetten zich in regel te stellen op basis van de door Noyb aangekaarte vermeende inbreuken;¹⁷
- ii. Op 31 mei 2021 publiceert Noyb een persbericht – eveneens vermeld¹⁸ in de VOO-beslissing – waarin zij verduidelijkt dat zij als vereniging 560 gelijkaardige ontwerpklachten heeft gestuurd naar bedrijven in 33 landen, en dat zij zinnens was dit verder op te drijven tot “10.000 verdere klachten”. In het persbericht wordt uitdrukkelijk de werkwijze van Noyb weergegeven, zowel in tekst als visueel.

a) *In tekst*, onder meer:

*‘Om dit zeer wijdverspreide probleem aan te pakken, heeft **noyb** een systeem ontwikkeld dat **automatisch** verschillende soorten schendingen ontdekt. Het **juridische team van noyb** beoordeelt elke website, terwijl het systeem automatisch een GDPR-klacht genereert.’¹⁹ (de Geschillenkamer onderlijnt en benadrukt)*

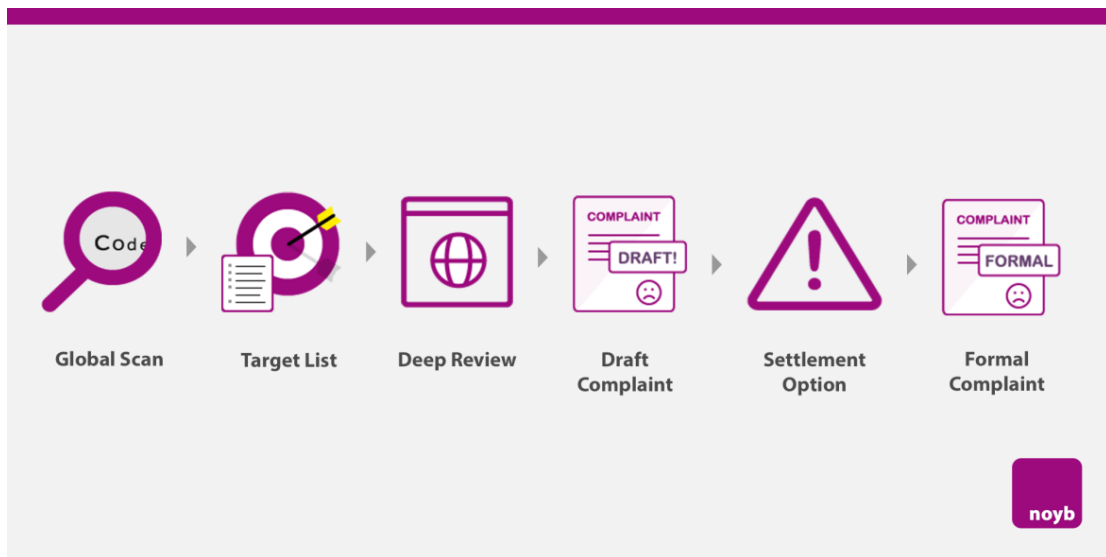
Hieruit blijkt dat binnen dit specifieke project (i) het Noyb als vereniging is die op zoek gaat naar inbreukmakende verwerkingsverantwoordelijken en niet op initiatief van concrete betrokkenen met actuele en bestaande grieven in de zin van de AVG, (ii) dat Noyb daarvoor gebruikmaakt van geautomatiseerde middelen, die verder de afstand tussen de uiteindelijk betrokken klager en de oorsprong van de klacht aantoon, en (iii) dat Noyb expliciet niet spreekt van betrokkenen of klagers, maar wel van haar “juridisch team” voor het onderzoek van de geviseerde verwerkingsverantwoordelijken. Uit dit laatste blijkt meer dan duidelijk dat de uiteindelijke klagers dus *niet* ageerden als betrokkenen in private hoedanigheid, maar wel als medewerkers (al dan niet vrijwillig, en ongeacht hun concrete statuut) van de vereniging Noyb.

¹⁷ Beslissing 22/2024 van 24 januari 2024, overweging 4.

¹⁸ Beslissing 22/2024 van 24 januari 2024, overweging 24 en haar voetnoot 5.

¹⁹ Vrije vertaling van de volgende passage uit het Engelse persbericht: “To address this extremely wide-spread issue, noyb has developed a system that automatically discovers different types of violations. The noyb legal team reviews each website, while the system automatically generates a GDPR complaint.” Het persbericht wordt vermeld in de VOO-beslissing; Beslissing 22/2024 van 24 januari 2024, overweging 24 en haar voetnoot 5.

b) *Visueel* wordt de tekstuele uitleg alleen verder bevestigd in hetzelfde persbericht:

20

Van links naar rechts leest de tijdslijn die door Noyb zelf verspreid werd in het Nederlands: “Globale Scan” – “Lijst geviseerden” – “Diepgaand nazicht” – “Ontwerpklacht” – “Schikkingsoptie” – “Formele Klacht”;

- iii. Pas op 2 augustus 2021, nadat VOO had nagelaten haar praktijken aan te passen volgens de voorstellen gedaan door Noyb, verleent klager een mandaat;²¹
- iv. Op 10 augustus 2021 legt Noyb uiteindelijk – namens de klager in dat dossier – klacht neer bij de Gegevensbeschermingsautoriteit.²²

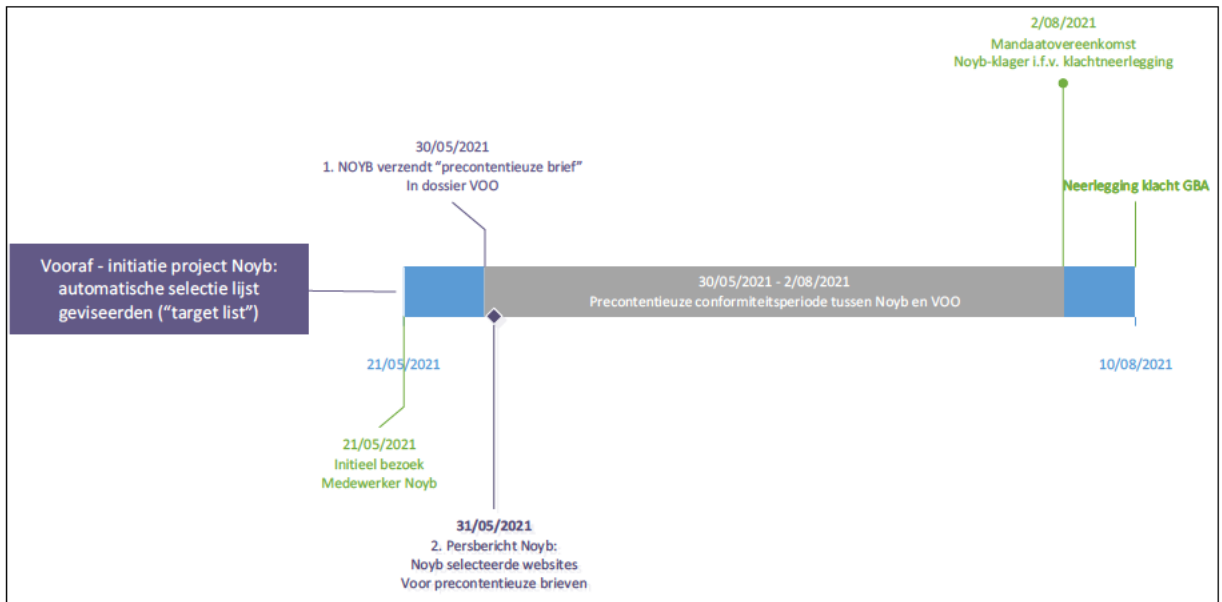
26. De tijdslijn²³ in VOO kan dus als volgt worden voorgesteld:

²⁰ Beslissing 22/2024 van 24 januari 2024, overweging 24 en haar voetnoot 5; het persbericht van Noyb met de titel “Noyb beoogt ‘cookie banner terreur’ te beëindigen en legt meer dan 500 AVG-klachten neer” (“noyb aims to end ‘cookie banner terror’ and issues more than 500 GDPR complaints”) is beschikbaar via: <https://noyb.eu/en/noyb-aims-end-cookie-banner-terror-and-issues-more-500-gdpr-complaints>.

²¹ Beslissing 22/2024 van 24 januari 2024, overweging 6.

²² Beslissing 22/2024 van 24 januari 2024, overweging 1.

²³ De visualisering dient louter ter verduidelijking van de overwegingen van de Geschillenkamer en voor het goede begrip van partijen en de andere lezer; zij bevat geen dragende motieven voor de onderhavige beslissing, en in het geval van onduidelijkheid in het verschil tussen het schema en de tekst van de beslissing, prevaleert in elk geval de tekst.

27. De Geschillenkamer heeft om die reden – in de zeer specifieke context van de zaak VOO waar een voorafgaande instructie niet enkel bleek uit publieke verklaringen van Noyb²⁴ maar ook uit de verklaringen van de klager ter hoorzitting²⁵ – besloten dat het mandaat in **die zaak** fictief was. De verweerder verwijst in het kader van diens standpunt in onderhavige procedure ook naar publieke verklaringen van Noyb omtrent het voorgaand scannen van sites voor het neerleggen van bepaalde klachten, maar daarbij gaat het om klachten waartoe het onderhavig dossier niet behoort.²⁶
28. In de Roularta-beslissing waren er gelijkaardige – maar geen gelijke – voorafgaande activiteiten teneinde klachten te ontwerpen, waarbij de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke voorafgaand werd vastgelegd binnen een project van Noyb. De Geschillenkamer heeft op zeer omstandige wijze gemotiveerd waarom in **die zaak** sprake was van:
- 1) **Rechtsmisbruik** (zowel in de zin van het EU-recht als onder het nationale recht) door de klachtneerlegging op basis van een vooraf geconstrueerde modelzaak van Noyb dewelke een artificieel (proces-)belang creëert;
 - 2) Een **fictief mandaat** door vooraf vastgelegde grieven en de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke in de context van een stagerelatie (met specifieke vermelding voor mogelijke schade die zou kunnen voortvloeien uit AVG-inbreuken

²⁴ Zoals hierboven hernomen, en eveneens onderzocht in de Inspectiedienst in het VOO-dossier.

²⁵ Beslissing 22/2024 van 24 januari 2024, overweging 46.

²⁶ Standpunt verweerder, 20 december 2024, § 58 e.v. (hier vertaalt de verweerder een passage uit een persbericht van Noyb, weergave met onderlijning door de verweerder): "[...] Noyb heeft duizenden websites gescand die de meest gebruikte cookiebannersoftware, genaamd 'One Trust', gebruiken. Het juridische team van noyb beoordeelt elke relevante website en genereert een GDPR-klacht [...]."

die een medewerker op instructie, en ongeacht de vrijwillige aard van de klachtneerlegging, zou hebben vastgesteld);

- 3) De **kunstgreep** – die verder gaat dan de neerlegging van de klacht op een wijze die rechtsmisbruik uitmaakt – om *de facto* gebruik te kunnen maken van het in België niet geactiveerde **artikel 80.2 AVG** teneinde globale en accessoire problematieken te kunnen aankaarten in functie van de beleidsdoelstellingen van de vereniging Noyb.

Voorts wordt wat betreft de zaak Roularta integraal verwezen naar de sepotmotieven die in die beslissing worden aangewend.²⁷

29. Als **besluit**: uit de verklaringen van zowel vertegenwoordigers van Noyb als verklaringen van de klagers konden in de dossiers VOO en Roularta bepaalde **voorafgaande** instructies worden vastgesteld vanwege Noyb aan de (toekomstige) betrokkenen c.q. klagers. Zo verklaarde de klager in de zaak VOO expliciet dat de dossiers aan hem werden ‘toegewezen’ (Beslissing 22/2024, § 46). Zulke verklaringen zijn afwezig in het onderhavig administratief dossier. In de twee voormelde dossiers lagen er bovendien publiek beschikbare elementen voor die dit objectief onderscheid verder bewezen. In de zaak VOO, bijvoorbeeld, verstuurdde Noyb “precontentieuze brieven” naar onder meer VOO op basis van bezoeken die volgden op de geautomatiseerde identificatie van een “target list”, i.e. een “lijst van geviseerden” (Beslissing 24/2024, §24). In de zaak Roularta, bijvoorbeeld, was er een project geïnitieerd door Noyb dat reeds de identiteit van de ondernemingen in kwestie vastlegde binnen een mediatiek opgezet project met 101 klachten (Beslissing 112/2024, §40).

II.2.3. Concrete antwoorden op de (sub-)middelen van partijen i.v.m. (proces-)belang en mandatering

30. Hierboven werd al aangetoond dat het onderhavig dossier verschilt in aard en feitenconstellatie van zowel het dossier VOO als het dossier Roularta. Hieronder gaat de Geschillenkamer verder in op de argumenten van met name de verweerder, om tot het besluit te komen dat *in casu* sprake is van een **rechtmatig, rechtstreeks en persoonlijk belang** in hoofde van de klagers, alsook dat er **geen** sprake is van **rechtsmisbruik**.
31. In het bijzonder gaat de Geschillenkamer in op de drie middelen in het standpunt van de verweerder voorafgaand aan deze beslissing, waarvan de titels als volgt luiden:

Eerste middel: de verkeerde voorstellingen en objectief verifieerbare onjuistheden in de Klachten zijn van dien aard dat er niet op een betrouwbare manier kan worden aangetoond dat Verweester persoonsgegevens van Klagers heeft verwerkt, waardoor Klagers niet als

²⁷ Beslissing 112/2024 van 6 september 2024, sectie II.3.

‘betrokkenen’ in de zin van artikel 4.1 AVG gekwalificeerd kunnen worden om krachtens artikel 77 of artikel 80.1 AVG een klacht tegen Verweerster in te dienen, waardoor ze geen procesbelang hebben om onderhavige procedure te voeren.

Tweede middel: Aangezien noyb alle aspecten van de Klachten onafhankelijk van een opdracht van een betrokkene had bepaald alvorens de omstandigheden die aanleiding gaven tot de Klachten te genereren om ze daarna bij de GBA in te dienen, was noyb de eigenlijke klager in de Klachten, terwijl noyb in België niet over het recht beschikt om klachten in te dienen onafhankelijk van de opdracht van een betrokkene en daarom Klagers inschakelde als middel om de Klachten krachtens artikel 80.1 AVG juncto artikel 77 AVG in te dienen, is het duidelijk dat noyb trachtte op een kunstmatige manier een procesbelang te creëren voor onderhavige procedure om haar vooraf bepaalde doelen te bereiken, wat rechtsmisbruik is en waardoor de Klachten geseponeerd dienen te worden.

Eerste sub-middel: de Klachten maken deel uit van het ‘Cookie Banners’-project van noyb.
Tweede sub-middel: de Klachten maakten deel uit van een sub-project en werden door noyb gegenereerd op basis van specifieke door noyb doelbewust bepaalde selectiecriteria.
Derde sub-middel: Klagers werkten als juridisch stagiair in opdracht van noyb bij het genereren van de Klachten.
Vierde sub-middel: noyb beschikt in België niet over het recht om onafhankelijk van de opdracht van een betrokkene klacht in te dienen bij de GBA en gebruikt daarom de procedure krachtens artikel 80.1 AVG om het niet beschikken van een recht krachtens artikel 80.2 AVG te omzeilen, wat rechtsmisbruik uitmaakt.

Derde middel: Vergelijking met Beslissing 22/2024 van 24 januari 2024 van de Geschillenkamer.

32. Ten eerste, het feit dat de klagers deze vaststellingen op werkcomputers van Noyb hebben gemaakt, is op zich geen bezwaar en doet niet af aan het feit dat daarbij ook persoonsgegevens van de klagers kunnen verwerkt worden. Het is zelfs – zoals de Geschillenkamer ook benadrukte in de Roularta-beslissing²⁸ – op zich niet problematisch te noemen voor de klachtneerlegging dat Noyb ten tijde van de mandatering de stagemeeester was van de klagers, en dat Noyb (uitdrukkelijk dan wel stilzwijgend) een **forum** bood aan klagers om AVG-klachten in te dienen die stoelden op de eigen grieven, omdat dit op zich geen blijk geeft van het artificieel creëren van grieven of een procesbelang, een fictieve mandatering, dan wel rechtsmisbruik. De klagers merken in hun standpunt²⁹ terecht op dat artikel 77 AVG in een laagdrempelig

²⁸ Beslissing 112/2024 van 6 september 2024, overweging 98.

²⁹ Standpunt klagers, 15 november 2024, par. 29.

klachtenrecht voorziet en dat uit de klachten genoegzaam blijkt dat de klagers – die zich onverkort **presenteren als betrokkenen die zelf het initiatief namen** tot de klachten³⁰ – een belang hebben bij het indienen van de klachten. Daarbij zij benadrukt dat het forum dat Noyb biedt voor het indienen van klachten, onder meer aan personen die (als stagiair of in andere hoedanigheid) voor de vereniging werkzaam zijn, geen probleem op zich vormt – zeker niet in die mate dat het om deze reden volstaat de klacht te verwerpen, net omdat het geen uitdrukkelijk rechtsmisbruik uitmaakt of artificieel een (proces-)belang creëert.³¹

33. Ten tweede leest de Geschillenkamer in het eerste middel van het standpunt van de verweerder dat deze laatste betwist dat de persoonsgegevens van de klagers zelf zouden zijn verwerkt. Nochtans is niet eens in alle omstandigheden vereist dat de **persoonsgegevens van de klager zijn verwerkt om dienend klacht te kunnen** indienen.³²
34. In elk geval verklaren de klagers nadrukkelijk dat zij de websites hebben bezocht op 10 februari 2023 en dat “hun persoonsgegevens door DPG Media zijn verwerkt via cookies.”³³ Zoals de klagers opmerken in hun standpunt zijn zij als respectievelijk Belg of Nederlandstalig burger wat betreft hun nieuwsgaring “ook deels afhankelijk van DPG Media”, gelet op het beperkte aantal media-aanbieders in België. Zelfs al zou er betwisting zijn over het concrete moment van het bezoek van de klagers – in weerwil van de **verklaringen** van deze klagers toegepast volgens het principe van de **goede trouw**³⁴ – dan is het nog zo dat het feit dat de klagers menen dat de verwerkingen van de litigieuze websites inbreuk uitmaken op de verwerking van hun persoonsgegevens, voldoende is om klacht te kunnen indienen bij de GBA. In die zin heeft het Hof van Cassatie sowieso al het volgende verduidelijkt:

“Door op die grond te oordelen dat een inbreuk op artikel 5, lid 1, c), AVG niet bewezen is en de litigieuze beslissing van de eiseres te vernietigen, terwijl niet vereist is dat de persoonsgegevens van de klager daadwerkelijk verwerkt zijn opdat de eiseres naar aanleiding van een klacht corrigerende maatregelen of een administratieve geldboete kan opleggen, na de vaststelling dat een praktijk bestaat

³⁰ Standpunt klagers, 15 november 2024, par. 46: “Klagers hebben de websites van DPG Media daadwerkelijk zelf en op eigen initiatief bezocht, zonder hiertoe op enigerlei wijze door noyb te zijn aangezet. In het bijzonder na de kennisneming van de reeds getroffen schikkingsbeslissing die de GBA met betrekking tot de websites, hadden klagers problemen met de cookiebanner-praktijk van DPG Media.” (de Geschillenkamer benadrukt en onderlijnt)

³¹ Vgl. In dezelfde zin, Beslissing Geschillenkamer 113/2024, 6 september 2024, §89.

³² Cass., V t. GBA, C.20.03223.N, ECLI:BE:CASS:2021: ARR.20211007.1N.4, §6:

“Door op die grond te oordelen dat een inbreuk op artikel 5, lid 1, c), AVG niet bewezen is en de litigieuze beslissing van de eiseres te vernietigen, terwijl niet vereist is dat de persoonsgegevens van de klager daadwerkelijk verwerkt zijn opdat de eiseres naar aanleiding van een klacht corrigerende maatregelen of een administratieve geldboete kan opleggen, na de vaststelling dat een praktijk bestaat die aanleiding geeft tot een inbreuk op het beginsel van minimale gegevensverwerking, verantwoord de appelrechters hun beslissing niet naar recht.” (de Geschillenkamer onderlijnt).”

³³ Standpunt klagers, 15 november 2024, par. 11.

³⁴ Vgl. artikel 1.9, lid 1 Burgerlijk Wetboek: “De goede trouw wordt vermoed.”

*die aanleiding geeft tot een inbreuk op het beginsel van minimale gegevensverwerking, verantwoordt de appelrechters hun beslissing niet naar recht.*³⁵ (de Geschillenkamer onderlijnt).

35. Nergens kan de verweerder onomkeerbaar bewijzen (bijvoorbeeld op basis van verklaringen of persberichten van klagers of Noyb) dat de bezoeken op 10 februari 2023 niet door de klagers gebeurden of dat er sprake is van een misleiding bij het aanvoeren van bewijzen – hoogstens gaat het over onzorgvuldigheden van de vertegenwoordiger bij het kaderen en dateren van bepaalde bewijsstukken:
- a. De omstandigheid dat er *na* het initiële bezoek van de klagers op 10 februari 2023 ook **andere personen** van Noyb zouden zijn geweest die **bewijsmateriaal** vergaarden in voorbereiding van het mandaat en de klacht, bewijst niet dat de initiële bezoeken niet door klagers geschiedden en/of dat de persoonsgegevens van de klagers al dan niet verwerkt zouden zijn;
 - b. Dat er verder **schermafbeeldingen** werden gemaakt door **andere personen** van andere aspecten van de cookiebanners, of met betrekking tot de banner die het intrekken van de toestemming regelt, met de bewijsvoering dat er andere laptops zijn gebruikt voor het maken van die screenshots, bewijst niet dat het niet de klagers zijn die op 10 februari 2023 uit eigen beweging de websites bezochten en besloten klacht in te dienen;
 - c. Het feit dat op de dag van de bezoeken door de klagers, i.e. 10 februari 2023, cookies zouden geweigerd zijn – en op latere data niet – en dat daarom vaststaat dat **geen persoonsgegevens van de klagers** zijn verwerkt en dat daarom geen klacht kan worden ingediend, **faalt op twee punten** naar recht, nu (i) van klagers niet kan gevraagd worden dat zij – in het geval zij de cookies inderdaad geweigerd zouden hebben, zoals de verweerder aanvoert – meestappen in de vermeend inbreukmakende praktijk om klacht te kunnen indienen,³⁶ en (ii) het de klagers zijn die naar hun verklaringen op 10 februari 2023 de vermeend inbreukmakende praktijk vaststelden en op dat moment “van mening”³⁷ waren dat er een inbreuk op de hen betreffende persoonsgegevens kon worden vastgesteld waarvoor zij Noyb overeenkomstig artikel 80.1 AVG mandateerden. De klagers verwijzen voor dit laatste aspect terecht naar overweging 142 van de preambule van de AVG, dat stelt

³⁵ Cass., C.20.03223.N, beschikbaar via: https://juportal.be/JUPORTAwork/ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211007.1N.4_NL.pdf; §6:

³⁶ Ibid.

³⁷ Zie verwoording artikel 77.1 AVG en overweging 142 van haar preambule in het licht van artikel 80.1 AVG.

dat een betrokkene een vertegenwoordiger kan aanschrijven zodra hij of zij “van oordeel is” dat inbreuk is gemaakt op zijn rechten uit hoofde van de AVG.

36. Ten derde stelt de verweerder, eveneens in haar eerste middel, dat er allerlei verkeerde bewijzen worden aangeleverd, omdat er bijvoorbeeld stukken worden aangeleverd die enkel de URL “https://myprivacy.dpgmedia.be” vermelden, en niet de websites waarover de litigieuze klachten handelen, zoals Het Laatste Nieuws of De Morgen.³⁸ Dit is een kennelijk niet dienend argument, omdat het net de eerstgenoemde URL is waarop elke websitebezoeker kan terecht komen bij het bezoeken van de voornoemde twee litigieuze websites om daar al dan niet toestemming te geven voor het plaatsen van cookies. Daarnaast laat de verweerder na te stellen welke schermafbeeldingen dan *in concreto* gemanipuleerd zouden zijn waardoor de feitelijke voorstellingen van de litigieuze cookiebanners dermate wijzen op een ontbrekend (proces-)belang van de klager voor de initiële bezoeken en hun grieven die in dat kader bestonden. In elk geval wijst niets in dit kader op een gebrekkig mandaat of een ontbrekend procesbelang; het staat de verweerder uiteraard wel vrij de **waarachtigheid of pertinentie** van bepaalde stukken te betwisten in het kader van de **behandeling ten gronde** van het dossier.

Het is voor de instaatstelling van de zaak allerm minst relevant of gepast dat de Geschillenkamer zich reeds uitsprekt over het voldoende **bewijskrachtige** karakter van bepaalde stukken voor het vaststellen van een inbreuk, zoals de HAR-bestanden die de klagers bijvoegden. Argumenten van de verweerder ter zake worden – in functie van de goede rechtsbedeling – dan ook niet verder behandeld.

37. Ten vierde wijst de verweerder in het eerste sub-middel van haar tweede middel op de onderverdeling van de litigieuze klachten – op de website van de verweerder – van de klagers onder het **project “Cookie Banners”**, en stelt de verweerder dat Noyb *in casu* kunstmatig klachten zou hebben gecreëerd in weerwil van de opstelling van artikel 80.1 AVG (met onderscheid t.a.v. artikel 80.2 AVG, hetgeen niet werd ‘geactiveerd’ in de Belgische wetgeving). Het feit dat bepaalde klachten onder bepaalde projecten worden onderverdeeld, wijst op zich niet op het feit dat Noyb deze klachten op kunstmatige wijze – en met name niet op initiatief van de betrokken klagers – zou hebben opgesteld en ingediend. Het feit dat Noyb – na het verzoek hiertoe door de klagers – zou hebben gecoördineerd met die klagers, en dat zij de klachten kan onderbrengen onder een bepaalde categorie van werkzaamheden en projecten, kan bezwaarlijk worden gezien als een element dat op zich voldoende is om te spreken van een kunstmatig gecreëerde klacht (of, voor zover de verweerder daarop doelt, rechtsmisbruik of een fictief mandaat).

³⁸ Standpunt verweerder, 20 december 2024, §§25-32..

38. Ten vijfde wijst de verweerder in haar tweede sub-middel onder haar tweede middel op het feit dat de klachten deel uitmaakten van een sub-project en door Noyb gegenereerd werden op basis van specifieke door Noyb bepaalde selectiecriteria:
- a. De elementen die de verweerder aanvoert in verband met de **onderverdeling** op de publiek beschikbare websites van Noyb, bevestigen net dat de klachten als **sub-project** uitdrukkelijk los lijken te staan van bepaalde andere (cookie-)projecten, met name die projecten waarbij Noyb centraal en gecoördineerd thema's en verwerkingsverantwoordelijken vastlegt binnen deze of gene eigen opgezette projectacties;
 - b. Het feit dat de **klagers** in **gezamenlijk overleg** beoogden de klachten in te dienen, met het doeleinde zich vertegenwoordigd te zien door Noyb en deze klachten te laten onderbrengen bij de categorieën van andere cookiebanner-klachten, toont geen enkele voorafgaande instructie aan dewelke wijst op rechtsmisbruik of een ontbrekend procesbelang in de verhouding tussen de klagers en Noyb;
 - c. Daar waar de verweerder stelt dat Noyb niet vermeldt dat zij optreedt in naam van specifieke klagers en in dat kader vermeldt dat er specifiek werd gekeken naar de schikkingsbeslissingen van de GBA tegen bepaalde mediabedrijven – weze vermeldt dat het wel degelijk **Noyb** is die als vertegenwoordiger van de klagers onder de verwoording van artikel 80.1 AVG **klacht indient** bij de toezichthoudende autoriteit. Het feit dat **Noyb** zichzelf aanwijst als **indiener van de klachten** is **de iure eenvoudigweg correct** (voor zover dit verder een pertinent zou vormen voor de aanwezigheid van rechtsmisbruik of een fictief mandaat);
 - d. Het feit dat de dossiernummers stuk per stuk **gelijklopen** met de lijst (op websites) van Noyb die **schikkingsbeslissingen** van de GBA houdende onder meer een voorgaande schikking met de verweerder weergeven, toont wederom allerminst aan dat het Noyb is die een voorafgaande instructie gaf aan de klagers; hoogstens toont dit enkele feit aan dat de klagers hebben gebruikgemaakt van de informatie beschikbaar op de website(s) van Noyb;
 - e. Het feit dat bewijsstukken werden **ingedeeld in een map** die vermeldt dat het om een deel van "**lopende projecten**" ("ongoing projects") gaat, bewijst – wederom – geen voorafgaande instructie, maar louter dat de klagers gebruikmaakten van de faciliteiten die hen werden aangeboden bij Noyb, alwaar zij van het forum dat hen werd geboden gebruikmaakten om hun grieven in de vorm van klachten (en naar hun bewoording onder "projecten") neer te leggen met Noyb als vertegenwoordiger;

- f. Het feit dat (één van) de klagers de klacht in een **Engelstalige map** heeft c.q. hebben opgeslagen, is geenszins een relevant element en bewijst, opnieuw, louter dat de klagers gebruikmaakten van de faciliteiten die hen werden aangeboden bij Noyb, alwaar zij van het forum dat hen werd geboden gebruikmaakten om hun grieven in de vorm van klachten (en naar hun bewoording onder “projecten”) neer te leggen met Noyb als vertegenwoordiger;
- g. Het feit dat de klagers zich bedienen van **dezelfde categorisering** als deze van Noyb, dewelke spreekt van bepaalde **types inbreuken**, bewijst geenszins een voorafgaande instructie van Noyb; het toont louter aan dat klagers gebruikmaakten van de instrumenten (waaronder templates, standaardparagrafen e.d.m.) die werden aangeboden bij Noyb, alwaar zij van het forum dat hen werd geboden gebruikmaakten om hun grieven in de vorm van klachten (en naar hun bewoording onder “projecten”) neer te leggen met Noyb als vertegenwoordiger;
- h. Dat er na de eerste bezoeken van de klagers van de websites en na het ontstaan van hun grieven ter zake, ook **andere medewerkers** van Noyb **bewijsgaring** deden terwijl er op dat moment nog geen formeel mandaat voor Noyb bestond, bewijst geen voorafgaande instructie van Noyb waarbij de grieven van de klagers zouden zijn ‘gestuurd’; dit bewijst enkel dat er al coördinatie was vóór de *formele* mandatering van Noyb, hetgeen op zich niet problematisch is en net als goede praktijk kan worden aangemerkt opdat geen klachten worden ingediend waaraan geen zorgvuldige bewijsgaring en voorbereiding voorafgaat;
- i. Dat één van de **klagers** het woord neemt in het **persbericht** van Noyb omtrent de litigieuze klachten en daarbij aangeduid wordt als “**juridisch stagiair bij noyb**” (en niet als één van de klagers), bewijst ook geen voorafgaande instructie van Noyb aan deze persoon als klager – voorafgaand aan het ontstaan van de grieven – en uit het weergegeven citaat³⁹ blijkt net dat ook de klager in kwestie (door het gebruik van “wij”) *zelf* de praktijk als grievend ervoer.
39. Ten zesde verwijst de verweerder in het derde sub-middel van haar tweede middel naar het feit dat beide klagers als **juridisch stagiair “in opdracht van Noyb” werkten** bij het genereren van de klachten. Nogmaals zij erop gewezen dat het onbetwistbaar vaststaat dat de klagers ten tijde van het ontstaan van hun grieven en het bezoeken van de litigieuze websites, inderdaad *trainees* (“stagiairs”) waren, maar dat de wet nergens uitsluit dat een stagemester of werkgever zijn of haar *trainees* of medewerkers vertegenwoordigt bij het

³⁹ De volledige quote, weergegeven in het standpunt van de verweerder dd. 20 december 2024 (§92) luidt: “Wij zijn geschokt dat ondanks de duidelijkheid van de geldende cookie-vereisten, de betrokken nieuwswebsites nog steeds de basisprincipes niet respecteren die gelden voor het ontwerp van cookiebanners. Het respecteren van de privacy van hun gebruikers is in het bijzonder belangrijk omdat deze websites veel bezoekers hebben.”

neerleggen van klachten in de zin van artikel 80.1 AVG.

De Geschillenkamer heeft ook **nooit** geponeerd dat het loutere feit dat klagers op het moment van de klachtneerlegging ook “trainee” of “stagiair” waren, of enigerlei andere functie als medewerker bij Noyb hadden, op zich een voldoende element vormt om klachten ingediend binnen een vertegenwoordigingsrelatie onder artikel 80.1 AVG, te verwerpen. Echter, dit speelde wel mee in de **contextualisering** van de motieven van de beslissingen waarbij klachten werden verworpen (met name in de dossiers VOO en Roularta), omdat daar onmiskenbare (o.m. publiek beschikbare) bewijsstukken voorlagen die bewezen dat de grieven niet terug te brengen waren tot de betrokken klagers – en dat hun persoonsgegevensverwerkingen kunstmatig werden geconstrueerd (wat bovendien ook een risico op schade meebrengt, zoals de Geschillenkamer toelichtte in de beslissing Roularta⁴⁰).

40. Verder haalt de verweerder nog een aantal bijkomende feitelijke elementen aan die zij relevant vindt in dit kader, dewelke voor de Geschillenkamer eveneens geen aanleiding geven tot enigerlei motief om de klachten te verwerpen.
41. Het is niet van belang dat Noyb stelt dat het om *trainees* (“stagiairs”) dan wel “vrijwilligers” gaat, en dat er daarom beweerdelijk geen sprake kan zijn van enige dwang. De Geschillenkamer benadrukt – net zoals zij deed in de beslissingen Roularta en Mediahuis⁴¹ – dat een stagerelatie wel degelijk een zekere ondergeschiktheid impliceert (bijvoorbeeld omdat een al dan niet succesvolle stage gevolgen kan hebben voor de professionele carrière van een persoon), en dat er dus **wel degelijk** een **risico** van *dwang* kan spelen, alsook mogelijke belangenconflicten kunnen optreden.⁴²
42. Dat de verweerder in zijn standpunt uitgebreid ingaat op het statuut van de vrijwilliger doet in die zin niet ter zake, nu het voor de Geschillenkamer niet relevant is – en nooit is geweest – dat het statuut van “vrijwilliger” beweerdelijk *minder* risico op dwang zou inhouden dan de status van een medewerker in loondienst. Het enige wat hier het standpunt zou kunnen wijzigen, is wanneer er bewijs voorligt dat er concrete projecten of instructies waren om de concrete klachten in te dienen, die – inderdaad – op bijvoorbeeld een belangenconflict⁴³ zouden kunnen wijzen.
43. In hetzelfde kader verwijst de verweerder ook naar een **zaak voor het Hof van Justitie**, die werd aangedragen door de klagers, om te stellen dat Noyb ook voor het Hof van Justitie al

⁴⁰ Beslissing Geschillenkamer 112/2024, 6 september 2024, § 77.

⁴¹ Beslissing 113/2024 van de Geschillenkamer, beschikbaar via: <https://gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-113-2024-van-6-september-2024.pdf>.

⁴² Dit zou overigens evenzeer een risico kunnen zijn in een relatie tussen een vrijwillig medewerker en de aanbieder van de vrijwillige werkplaats.

⁴³ Vgl. Beslissing Geschillenkamer 112/2024, 6 september 2024, § 79.

(voormalig) medewerkers vertegenwoordigde. Deze zaak is niet relevant, omdat de rechtstoegang voor de toezichthoudende autoriteiten in elk geval verschilt met deze van de hoven en rechtbanken en, daarnaast, de zaak in niets te maken had met de vertegenwoordiging voor de toezichthoudende autoriteit in de zin van artikel 80.1 AVG.

44. Ten zevende, in het vierde sub-middel van haar tweede middel stelt de verweerder, sterk samengevat, dat er sprake is van **rechtsmisbruik** omdat **artikel 80.2 AVG** niet is uitgevoerd in de Belgische wetgeving en dat Noyb de klagers daarom zou **instrumentaliseren** om via artikel 80.1 AVG het klachtrecht te kunnen uitoefenen. De Geschillenkamer herhaalt dat het feit dat Noyb in het verleden fictieve mandaten zou hebben gebruikt, dan wel rechtsmisbruik zou hebben gepleegd, op zich niet volstaat opdat er *in casu* een fictief mandaat aanwezig is dan wel van rechtsmisbruik sprake is. Waar de verweerder aanvoert dat Noyb “**onafhankelijk van een betrokkene**” een klacht zou hebben neergelegd, **faalt** haar argument **naar recht**; er is in dit dossier een duidelijk vertegenwoordigingsmandaat aanwezig voor de twee betrokken klagers, en de klagers verklaren dat zij zelf het initiatief hebben genomen voor de klachten.
45. Ten achtste, voor wat betreft het onderscheid met het dossier VOO, argumenteert de verweerder in diens derde middel dat vele elementen gelijklopen met het onderhavig dossier. De verschillen, daarentegen, zijn volgens de verweerder (sterk samengevat) dat in de zaak VOO de Inspectiedienst optrad en een verwerking van persoonsgegevens van klagers werd aangetoond, wat hier niet het geval zou zijn. De Geschillenkamer ziet echter niet in hoe in de zaak VOO de verwerking van persoonsgegevens *meer* vaststond dan in onderhavige zaak, en hoe de tussenkomst van de Inspectiedienst in deze zaak *meer* had kunnen aantonen dat de klagers effectief *zelf* op 10 februari 2023 de litigieuze websites hadden bezocht (en in die zin, *meer* bewijzen van het tegendeel kunnen aanbrengen – hetgeen het bewijzen van een negatief feit meebrengt, nu de klagers het tegendeel aanvoeren). **Geen** van de door de verweerder aangevoerde elementen wijst er op dat hier evenzeer sprake zou zijn van een **fictief mandaat** (dan wel een ontbrekend procesbelang of de aanwezigheid van rechtsmisbruik), net omdat het dossier VOO in de feitenconstellatie wezenlijk verschilt van onderhavige zaak (*supra*, sectie 3.3).

II.3. De beslissing tot behandeling ten gronde (artikel 95, §1, 1° WOG)

46. Al deze overwegingen in acht genomen, en overeenkomstig artikel 95, §1, 1° WOG beslist de Geschillenkamer tot de behandeling ten gronde van het dossier ⁴⁴, waarvan hier kennis wordt gegeven⁴⁵ en waarin de partijen verweermiddelen zullen kunnen indienen.

⁴⁴ Art. 95, §1, 1° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

⁴⁵ Art. 98 van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

47. Voor wat betreft het procedurele punt in verband met het (proces-)belang van de klagers en de mandatering van hun vertegenwoordiger, maakt dit een *prima facie* beslissing uit, nu de debatten ten gronde eveneens toelaten – en steeds hadden toegelaten – argumenten en middelen aan te voeren die aanleiding zullen geven tot een beslissing onder artikel 100 WOG, waaronder een seponeringsbeslissing.
48. Gezien de voorzetting van de behandeling van de zaak ten gronde, zal de Geschillenkamer de partijen op grond van de artikelen 98, 2° en 3° *juncto* artikel 99 van de WOG uitnodigen hun verweermiddelen in te dienen alsook alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen.
49. De geschillenkamer wijst er volledigheidshalve op dat een behandeling ten gronde van de zaak kan leiden tot het opleggen van de maatregelen vermeld in artikel 100 van de WOG.⁴⁶
50. Gelet op de eerdere uitwisselingen met de partijen in het Nederlands en het bevinden van de zetel van de verweerder in eentalig Nederlands taalgebied, wordt het Nederlands gehanteerd als proceduretaal.
51. Op basis van de stukken in het dossier, met inbegrip van het klachtenformulier, stelt de Geschillenkamer vast dat de reikwijdte van deze zaak betrekking heeft op de volgende vermeende inbreuken door de verweerder:
1. Vermeende inbreuken op **art. 10/2 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens** (B.S. 5/9/2018, hierna “GBW”), in samenhang met enerzijds **artikel 125, §1, 1° van de Wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie** (B.S. 20/6/2005, hierna “WEC”; deze bepaling wordt vermeld in het art. 10/2 GBW) en anderzijds met **artikel 6.1.a. van de Algemene Verordening Gegevensbescherming** (EU 2016/679, publ. 4/5/2016, hierna “AVG”): de klagers stellen in elk van de vier

⁴⁶ Artikel 100. §1. De Geschillenkamer heeft de bevoegdheid om:

- 1° een klacht te seponeren;
- 2° de buitenvervolginstelling te bevelen;
- 3° de opschorting van de uitspraak te bevelen;
- 4° een schikking voor te stellen;
- 5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;
- 6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;
- 7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;
- 8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;
- 9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;
- 10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;
- 11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;
- 12° dwangsommen op te leggen;
- 13° administratieve geldboeten op te leggen;
- 14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;
- 15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;
- 16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

- klachten voor elk van de vier litigieuze websites dat de toestemmingsvereisten niet gerespecteerd zouden worden, met name doordat er geen “weigeren”-optie bestaat op het eerste informatieniveau van de cookiebanner. In die zin handelen de vermeende inbreuken over het feit dat er geen rechtsgeldige toestemming is in het kader van de Belgische uitvoeringsbepalingen van de e-Privacyrichtlijn (EU 2002/58) in samenhang gelezen met de voornoemde bepalingen van de AVG, voor wat betreft persoonsgegevensverwerkingen die plaatsvinden ingevolge het plaatsen van cookies;
2. Vermeende inbreuken op **artikelen 5.1.a. AVG en 6.1.a. AVG**: de klagers stellen in elk van de vier klachten dat het gebruik van verschillende kleuren voor de cookiebanner die gehanteerd wordt in het kader van het verstrekken van toestemming, *in casu* misleidend zou zijn. In die zin handelen de vermeende inbreuken om het respecteren van de beginselen inzake rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie, alsook het rechtsgeldig verlenen van toestemming. Ambtshalve werpt de Geschillenkamer ook, gezien de kennelijke samenhang, de toestemmingsvereisten onder de eerder genoemde **artikelen 10/2 GBW en 125, §1, 1° WEC** op in dit kader – gezien de link met het plaatsen van cookies en toestemmingsvereisten in die wettelijke bepalingen. De verweerder dient dus ook deze artikelen te betrekken in het verweer ter zake;
 3. Vermeende inbreuken op **art. 4(11) juncto art. 7.3 AVG**: de klagers stellen in elk van hun vier klachten dat het intrekken van de toestemming niet net zo makkelijk is als het geven van toestemming in het kader van het plaatsen van toestemming. In die zin stellen alle klachten dat betrokkenen eerst een aantal stappen op de litigieuze websites moeten doorlopen om vooreerst al enige toestemming te kunnen intrekken, waarna het intrekken van elke toestemming die is gegeven – bijvoorbeeld maar niet beperkt tot het geval wanneer een betrokkene voorafgaand alle cookies gelijktijdig had aanvaard – enkel afzonderlijk zou kunnen. Ambtshalve werpt de Geschillenkamer ook, gezien de kennelijke samenhang, de toestemmingsvereisten onder de eerder genoemde **artikelen 10/2 GBW en 125, §1, 1° WEC** op in dit kader – gezien de link met het plaatsen van cookies en toestemmingsvereisten in die wettelijke bepalingen. De klacht aangaande de website ‘7sur7’ vermeldt in dit kader ook een vermeende inbreuk op **art. 5.1.a. AVG**, nu het niet behoorlijk of transparant zou zijn dat in de sectie omtrent het cookiebeleid op de litigieuze website geen knop of link vervat zit om cookievoorkeuren aan te passen, alsook dat de vermelde rubriek ook niet beschikbaar zou zijn op de litigieuze website. De verweerder dient dus ook deze artikelen te betrekken in het verweer ter zake.

III. Publicatie van de beslissing

52. De Geschillenkamer heeft het vaste gebruik dat zij – om redenen van transparantie – beslissingen onder artikel 95 § 1 WOG publiceert, wanneer deze beslissingen waarschuwingen of bevelen bevatten (zogenaamde *light*-beslissingen).
53. Doorgaans publiceert de Geschillenkamer haar beslissingen in de zin van artikel 95 § 1, 1° WOG – waar het dus gaat om de tussenbeslissing om de zaak ten gronde te behandelen – niet, met name omdat ze geen noemenswaardige elementen bevatten die in het publieke belang zijn en louter maatregelen voor de voortgang van de procedure betreffen.
54. In deze zeer specifieke context heeft het Marktenhof echter besloten dat er een bijzondere motiveringsplicht geldt, waarbij de feiten in onderhavig dossier dienen te worden vergeleken met een andere beslissing.
55. Samengenomen met het feit dat, net omwille van die bijzondere motiveringsplicht, de onderhavige beslissing elementen bevat die relevant zijn om aan het publiek kenbaar te maken, besluit de Geschillenkamer deze beslissing te publiceren op haar website.
56. Daarbij worden, voor het goede begrip van de beslissing, de identificatiegegevens van de verweerder alsook van de vertegenwoordiger weergegeven. Daarbij is het voor de identificatie van de verweerder van belang te stellen dat haar mediawebsites een groot bereik hebben binnen de Belgische bevolking en ten aanzien van een groot Nederlandstalig en Franstalig publiek, waardoor de publicatie op zich in het publieke belang is. Daarnaast volgt deze beslissing specifiek op een arrest van het Marktenhof, hetwelk zetelt in openbare terechtzitting – waardoor de omstandigheden van deze zaak eveneens reeds in de openbaarheid vielen.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit,

- op grond van **95, § 1, 1° WOG**, dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde en dat partijen zullen uitgenodigd worden voor het neerleggen van verweermiddelen.

Op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten⁴⁷. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.⁴⁸, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Hielke HIJMANS

Voorzitter van de Geschillenkamer

⁴⁷ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

⁴⁸ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.